ता निशम्य ततो वाचः सर्व्वयोधैरुदाहृताः। आगस्कृत् सर्व्वलोकस्य पुत्रो दुर्य्योधनस्तव।
भीष्मं द्रोणं कृपञ्चैव शल्यञ्चोवाच भारत। युध्यध्वमनहङ्काराः किं चिरं कुरुयेति च।
ततः प्रवृत्ते युद्धं कुरूणां पाण्डवैः सह। अक्षद्यूतकृतं राजन् सुघोरं वैशसं महत्। ४०२५
यत्पुरा न निगृह्णासि वार्य्यमाणो महात्मभिः। वैचित्र्यवीर्य्य तस्येदं फलं पश्यसि दारुणं।
न हि पाण्डुसुता राजन् ससैन्याः स्वपदानुगाः। रक्षन्ति समरे प्राणान् कौरवा वाऽपि संयुगे।
एतस्मात् कारणात् घोरो वर्त्तते स्वजनक्षयः। दैवाद्वा पुरुषव्याघ्र तव चापनयान्नृप।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मबधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे चतुरधिकशततोऽध्यायः॥ १०४॥
॥ सञ्जय उवाच॥ अर्ज्जुनस्तान् नरव्याघ्रो निघ्नन्ननुचरान्नृपान्। अनयत् प्रेतराजस्य सदनं सायकैः शितैः।
सुशर्म्माऽपि ततो बाणैः पार्थं विव्याध संयुगे। वासुदेवञ्च सप्तत्या पार्थञ्च नवभिः पुनः। ४०३०
तान्निवार्य्य शरौघेण शक्रसूनुर्म्महारथः। सुशर्म्मणो रणे योधान् प्राहिणोद्यमसादनं।
ते बध्यमानाः पार्थेन कालेनेव युगक्षये। व्यद्रवन्त रणे राजन् भये जाते महारथाः।
उत्सृज्य तुरगान् केचित् रथान् केचिच्च मारिष। गजानन्ये समुत्सृज्य प्राद्रवन्त दिशो दश।
अपरे तु तदादाय वाजिनागरथान्रणे। त्वरया परया युक्ताः प्राद्रवन्त विशाम्पते।
पदातास्त्वपि शस्त्राणि समुत्सृज्य महारणे। निरपेक्षाप्यधावन्त तेन तेन स्म भारत। ४०३५
वार्य्यमाणाः सुबहुशस्त्रैर्गर्त्तेन सुशर्म्मणा। तथाऽन्यैः पार्थिवश्रेष्ठैर्न व्यतिष्ठन्त संयुगे।
तद्बलं प्रद्रुतं दृष्ट्वा पुत्रो दुर्य्योधनस्तव। पुरस्कृत्य रणे भीष्मं सर्व्वसैन्यपुरस्कृतः।
सर्व्वोद्योगेन महता धनञ्जयमुपाद्रवत्। त्रिगर्त्ताधिपतेरर्थे जीवितस्य विशाम्पते।
स एकः समरे तस्थौ किरन् बहुविधान् शरान्। भ्रातृभिः सहितः सर्व्वैः शेषा हि प्रद्रुता नराः।
तथैव पाण्डवा राजन् सर्व्वोद्योगेन दंशिताः। प्रययुः फाल्गुनार्थाय यत्र भीष्मो व्यतिष्ठत। ४०४०
ज्ञायमाना रणे वीर्य्यं घोरं गाण्डीवधन्वनः। हाहाकारकृतोत्साहा भीष्मं जग्मुः समन्ततः।
ततस्तालध्वजः शूरः पाण्डवानां वरूथिनीं। छादयामास समरे शरैः सन्नतपर्व्वभिः।
एकीभूतास्ततः सर्व्वे कुरवः सह पाण्डवैः। अयुध्यन्त महाराज मध्यं प्राप्ते दिवाकरे।
सात्यकिः कृतवर्म्माणं विद्ध्वा पञ्चभिराशुगैः। अतिष्ठदाहवे शूरः किरन् बाणान् सहस्रशः।
तथैव द्रुपदो राजा द्रोणं विद्ध्वा शितैः शरैः। पुनर्व्विव्याध सप्तत्या सारथिञ्चास्य पञ्चभिः। ४०४५
भीमसेनस्तु राजानं बाह्लिकं प्रपितामहं। विद्ध्वानदन्महानादं शार्दूल इव कानने।
आर्ज्जुनिश्चित्रसेनेन विद्धो बहुभिराशुगैः। चित्रसेनं त्रिभिर्व्वाणैर्व्विव्याध हृदये भृशं।
समागतौ तौ तु रणे महामात्रौ व्यरोचतां। यथाकाशे महाराज स्थितौ बुधशनैश्चरौ।
तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सूतञ्च नवभिः शरैः। ननाद बलवान्नादं सौभद्रः परवीरहा।
हताश्वात्तु रथात्तूर्णं सोऽवप्लुत्य महारथः। आरुरोह रथं तूर्णं दुर्म्मुखस्य विशाम्पते। ४०५०
द्रोणश्च द्रुपदं भित्त्वा शरैः सन्नतपर्व्वभिः। सारथिञ्चास्य विव्याध त्वरमाणः पराक्रमी।